

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

№ 86 (1822)

Plektdien, 1956. g. 20. jūlija

12. gads

Spraigāku sacensību otrajā pusgadā

Neatlaidīgi cīnīties par savām saistībām un ražošanas talāku kāpinājumu, rajona rūpniecības darbaļaudis pirmā pusgada uzdevumu veikusi 107,7 procentu apmērā. Tas panākts, organizējot plašu darbaļaudu sacensību.

Asprieduši savas iespējas, Kuldīgas MRS ļaudis pargodu Padomju Latvijas 16. gadadienai apņēmušies septiņu mēnešu uzdevumu veikt līdz 25. jūlijam. Spraigā sacensībā izvērsies ražens darbs. Katrs strādājošais cenšas veikt pēc iespējas vairāk un labāk. Šeit ir daudz centīgu darba dārtāju, ka šoferis Koliškins, Rusaks, celtnieks vadītājs Stepanovs un daudzi citi. Visa kolektīva ražotais darbs ir drošāka kila, ka saistības šeit godam izpildīs.

Socialistiskās sacensības pirmajās rindās finieru fabrikā „Vulkans” ir pirmaslobmašņas brigades ļaudis (brigadieris b. Doniņš). Maļņas uzdevumu brigade pārsniedz par 30 procentiem. Darba uzdevumus pārsniedz arī b. Beķera vadītā žāvēšanas aparātu brigade.

Arī Tāku fabrikā ir ne mazums pirmrindas ļaužu. Vērpēja Anna Jelfimova savas pirmā pusgada saistības izpildījusi par 140 procentiem, dodot tikai pirmās šķiras produkciju. Darba uzdevumus šeit krietni pārsniedz kārsēja Velta Veisberga, panākot vilnas letaupījumu.

Visti pirmrindas ļaudis panākumus ražošanā gūst, izmantojot bagāto darba gūto velksmi, apgūstot pirmrindas pieredzi. Tāpēc pirmrindas darbu metožu ieviešanai ir liela nozīme socialistiskās sacensības saistību izpildē. Tomēr, diemžēl, nereti vēl notiek tā, ka laba pieredze un iniciatīva neatrod talāku ceļu ražošanā, bet paliek pie atsevišķiem cilvēkiem. Tas notiek tad, ja pieņemto saistību izpildes rezultātus nerezumē, neapspriež. Tad, lūk, arī laba pieredze

daudziem paliek nezināma. Piemēram, finieru fabrikā „Vulkans” šogad pieņemtas socialistiskās sacensības saistību izpildē pirmajā pusgadā ne reizi nav pārbaudīti, izņemot bijušo žāvēšanas cechu gada pirmajā ceturksnī. Vai viss strādnieku kolektīvs uzzinājis par labāko darba dārtāju pieredzi, zina viņu darba paņēmienus, ja nekur partijai fabrikā nav runāts? Protams, nē.

Citā par sekmīgu pieņemto saistību izpildi liela nozīme ir ražošanas kultūras paaugstināšanai. Tīrība, augsta ražošanas kultūra — darba ražīguma celšanas un produkcijas kvalitātes priekšnoteikums. Pareizi dara biedre Jelfimova un citi, kas, atgriezušies no komandējuma uz Rīgas tekstilfabriku, Tāku fabrikā cīnās par tīrību ceķā, darba vietās. Tāds pasākums ir svarīgs, jo pierādina cilvēkus pie organizētības, disciplīnas, tehnikas kopšanas.

Partijas XX kongress norādīja uz nepieciešamību pārcelt mūsu kadru atbildības sajātu par pieņemto saistību izpildi. Tomēr pie mums vēl ir gadījumi, kad arod biedrību vietējās komitejas sacensības pieļauj formalismu — saistību izpildi nekontrolē, nevada, rezultātus uzskatāmi neparāda. Tādi gadījumi vēl ir rajona rūpniecības kombinātā, Remontu un celtniecības kantori.

Izpildīt un pārsniegt otra pusgada ražošanas plānu — tāds ir tagad rajona rūpniecības uzņēmumu svarīgākais uzdevums. To veiksīm tad, ja plašāk izvērsīsim ražošanu pirmrindas pieredzi, vairosim darba ražīgumu, pilnīgāk izmantosim tehnikas ļaudu, plašāk izvērsīsim socialistisko sacensību.

Lūk, par to šodien jācīnās rūpniecību un fabriku administrācijām, partijas un komjaunatnes organizācijām, arod biedrību vietējām komitejām, katram strādniekam.

LKP Kuldīgas rajona komiteja, Kuldīgas rajona izpildu komiteja un Kuldīgas pilsētas izpildu komiteja rīko 1956. gada 21. jūlija plkst. 20 vakara Kuldīgas kultūras namā partijas, padomju un sabiedrisko organizāciju kopīgo

Svinīgo sēdi,

veltītu Padomju Latvijas 16. gadadienai.

Pēc svinīgās sēdes koncerts.

RŪPniecības uzņēmumos

Mazs, bet ievērojams cīnīgs kolektīvs

Liela daļa, sevišķi lauku ļaudis, vēl arvien valkā mūsu pašu rajonā ražotos vilnas izstrādājumus. Lielu pakalpojumu šeit sniedz vietējā rūpnieciskā Padures vilnas apstrādāšanas cechs. Te strādā neliels cechs ar 15—20 lielstrādnieku kolektīvu. Tādam mazam kolektīvam tomēr pa spēkam 810 000 rubļu liels gada plāns. Savu pusgada plānu kolektīvs izpildīja par 109 procentiem. Bet atsevišķus sortimentus, kā vilnas dziju vērpšanu izpildīja par 128,8 procentiem, vilnas audumu — par 102 un vadmālas apstrādāšanu — par 120,7 procentiem.

Dod produkciju arī ārpus rajona

Rajona rūpnieciskā kokapstrādāšanas cecha ražojumi, kā mēbeles, būvdetaļas, rati, ragavas, zāģmateriāli plaši pazīstami ne tikai mūsu kolchozniekiem, pilsētas strādniekiem, uzņēmumiem un iestādēm, bet arī aiz mūsu rajona robežām. Liels vairums drēbju skapju un gultu matraču tiek pieprasīts no Saldus, Aizputes un Skrundas tirdzniecības organizācijām.

Šā gada III ceturksnī kokapstrādāšanas cecham ir jānodod Latvijas PSR Kultūras ministrijai pasūtītie 1000 gabalu kinoteātru vajadzībām krēsli par 70 000 rubļu lielu summu. Par 18 000 rubļu kokapstrādāšanas cechs šai pašā ceturksnī dos būvdetaļas Būvmateriālu rūpniecības ministrijas eksperimentālai rūpniecībai.

Pusgada ražošanas plānu kokapstrādāšanas cechs izpildīja par 114,5 procentiem un jūlija mēneša plānu pirmā dekadē izpildīja par 42,1 procentu.

Vērpēji priekšgalā

Smags bija Tūku fabrikas šā gada otrais ceturksnis. Pusgada ražošanas plānu izpildīja par 95 procentiem. Tagad jūlijā stāvoklis uzlabojies, un vērpēju cechs savu uzdevumu izpilda jau par 100,1 procentu. Bet šīnī ceķā ir daudz labu darba dārtāju, kuri, neskatoties uz daudziem objektīviem, nelabvēlīgiem apstākļiem, aizvien savus ražošanas uzdevumus pārpilda. Pirmā pusgada izpildi fabrikai ļoti traucēja sliktās kvalitātes vilna. Bieži vien tā pat trūka. Neskatoties uz to, jaunais kārsējs, kurš fabrikā strādā tikai nepilnu gadu, Roberts Reimanis pagājušā ceturksnī visu laiku dienas uzdevumu izpildīja par 140,8 procentiem.

Tādu pašu laba darba slavu ieguvusi partijas kandidāte Anna Jelfimova. Raksturīgs viņas darbā tīrība un aizvien izpilda darba normu par 114 un vairāk procentiem.

Labi strādā mazais saliedētais kolektīvs jūlija mēnesī, kas pirmās 10 dienās jau vilnas dziju vērpšanas mēneša uzdevumu izpildījis par 33,8 procentiem, aušanas — par 46,1 un vadmālas apstrādāšanas — par 47,7 procentiem.

Viena no centīgākām strādniecēm kolektīvā ir šķērētāja Anna Liniņa, kura aizvien dienas uzdevumu izpilda par 130—135 procentiem. Aizvien labi strādā krāsotājs Vicents Roze, kas darba uzdevumu izpilda par 150—170 procentiem.

V. Ziemelis

Ilggadīgs rajona rūpnieciskā galdnieks ir Jānis Kondrats, kurš parasti dienas uzdevumu izpilda par 200 procentiem un jūlija mēneša plānu pirmā dekadē izpildīja par 42,1 procentu.

Liela ieguldījuma plāna izpildīšanā un to pārpildīšanā devuši cecha labākie cilvēki, kā cecha brigadieris galdnieks b. Kārlis Mazais, kurš parasti ik dienas izstrādes normu izpilda par 200 procentiem un jūlija mēneša plānu pirmā dekadē izpildīja par 42,1 procentu.

Ilggadīgs rajona rūpnieciskā galdnieks ir Jānis Kondrats, kurš parasti dienas uzdevumu izpilda par 200 procentiem. Izpildīdams arī arodorganizatora pienākumus, b. Augusts Veltchans nekad dienas uzdevumu neizpilda mazāk par 180 procentiem.

J. Ozolnieks

Padomju Dzimtenē

Brjanskas apgabālā pēdējos piecos gados uzceltas vairākas mechanizētas sieru rūpnīcas. Tos skaitā ir arī Novozibkovkas rūpnīca, kuras kolektīvs uzņēmies socialistiskās saistības izstrādāt 135 tonnas augstvērtīga siera, tas ir, 35 tonnas vairāk nekā pagājušajā gadā. Rūpnīca ik mēnešus pārsniedz ražošanas plānu.

Attēlā: laborante b. M. T. Korako pārbauda siera kvalitāti. Pa kreisi siera presētāja b. M. I. Rigarlo.

Motorkuģis «Sestā piecgade» iziet darbā

Gorkija. Sarmoviešiem liels notikums. Pēc ilgāka pārtraukuma atjaunots motorkuģis būvē, pie tam ar uzlabotu konstrukciju. Šīs dienas nolaists ūdenī jaunais motorkuģis „Sestā piecgade”.

Ar jauno motorkuģi var pārvadāt labību, rūdu, ogles. Palielinātās kuģa telpas var uzņemt kravā mašīnas, kokmateriālus un darbāgaldus. Jaunais motorkuģis spēj attīstīt 17—19 km lielu ātrumu stundā un uzņemt kravu līdz 2000 tonnām.

Motorkuģis labi iekārtots. Visas telpas apgādātas ar siltu un aukstu ūdeni, regulēta vajadzīgā gaisa temperatūra, dzīvojamās un apkalpes telpas radioficētas.

Fabrika „Sarkanā Sormova” turpmāk motorkuģus izlaidīs serijveidīgi.

A. Cers

Pieredzes apmaiņai

Kandidātu grupa kolchozā «Pirmais Maijs»

Pagājis tikai nepilns gads, kopš kolchozā „Pirmais Maijs” nodibināta partijas kandidātu grupa. Šai samērā īsajā posmā tā guvusi zināmu darba pieredzi.

Kolchoza „Pirmais Maijs” kandidātu grupā ir divi PSKP biedri un viens partijas kandidats. Savā darbā viņi balstās uz plašu kolchoznieku aktīvu, veic sistematisku izskaidrošanas un organizatorisko darbu kolchoznieku vidū, mobilizējot tos PSKP XX kongresa lēmumu sekmīgai izpildei, lauksaimniecības tālākai kāpināšanai sestajā piecgadē. Kandidātu grupas sapulcēs, kas notiek 1—2 reizes mēnesī, piedaloties bezpartejiskajiem aktivistiem, tiek apspriesti svarīgi lauksaimniecības arteļa darba, kā arī sabiedriskās un kultūras dzīves jautājumi.

Sevišķa uzmanība tiek pievērsta lauksaimniecības pirmrindnieku pieredzes ieviešanai ražošanā. Pēc kandidātu grupas un tās partorga b. Zvidra iniciatīvas lauksaimniecības arteļa „Pirmais Maijs” kolchoznieki devās ekskursijā uz Cēsu rajonu, lai iepazītos ar šī rajona lauku laucību darbu. Iepazīnušies ar lauksaimniecības arteļa „Sarkanais Oktobris” lopkopju pieredzi cūku turēšanā vasaras ganībās, kolchoznieki pakāpeniski pārveidoja šo sabiedriskās saimniecības nozari arī savā kolchozā. Tas ievērojami uzlaboja stāvokli cūkkopībā, it īpaši cūku nobarošanā bekonam. Šogad jau nobarotas un nodotas valstij 40 bekoncūkas. Pašlaik nobaro vēl 50 cūkas.

Kandidātu grupa prasmīgi organizēja darba pieredzes apmaiņu slaucēju vidū, sevišķu vērību veltījot Gulbenes rajona kolchoza „Kopdarbība” ievērojamās slaucējas Martas Semules lietotajām lopu barošanas un kopšanas metodēm. Kolchoznieki iepazīs ar Gulbenes rajona lauksaimniecības arteļa „Centība” kolchoznieku pieredzi ilggadīgo kultivēto ganību ierīkošanā, izbrauca ekskursijās uz Rīgas rajona kolchozu „Mārupe” un Ogres rajona lauksaimniecības arteli „Lāčplēsis”.

Pavasara sēju kolchozā veica labākajos termiņos un augstā agrotehniskā līmenī. Palielināta kartupeļu un dārzeņu platība. Sešus hektarus aizņēma agro dārzeņu kultūras, kas ir divreiz vairāk nekā pagājušajā gadā.

Kandidātu grupas politiskais masu darbs labvēlīgi ietekmē kolchoza saimniecības attīstību. Aģitatoru kolektīvā ir 10 cilvēku. Katra mēneša pirmajās dienās parasti notiek instruktīvs seminārs, bet mēneša beigās aģitatori apmainās darba pieredzē. Lopkopju sociālistiskās sacensības rezultātus ik pēc desmit dienām atspoguļo darba rādītāju plāksnē, tos pārrunā arī brigāžu sanāksmēs un ražošanas apspriedēs.

Liela vērība tiek veltīta komunistu, komjauniešu un bezpartejisko aktivistu politiskajai audzināšanai. Pagājušajā mācību gadā komunisti un komjaunieši studēja V. I. Leņina biogrāfiju, PSKP CK jūlija Plenuma lēmumus, PSKP XX kongresa materiālus. Šogad kolchozniekiem nolasītas apmēram 20 lekcijas un referāti par lauksaimnieciskiem, zinātniskiem un politiskiem tematiem.

Komunisti un komjaunieši veic sistematisku kultūras darbu kolchoznieku vidū. Divās brigādēs iekārtoti un radioficēti sarkanie stūrīši, kuros regulāri notiek lasītāju konferences, pieredzes apmaiņas vakari. Brigāžu sarkanajos stūrīšos ir avīzes, brošūras par pirmrindnieku pieredzi, diagramas par pienaizslaukumiem, tiek izdotas „cīņas lapiņas”. Kolchozā regulāri trīsreiz mēnesī demonstrē kinofilmas. Lauksaimniecības arteļa „Pirmais Maijs” jaunieši aktīvi piedalās Kalncempju ciema kluba mākslinieciskās pašdarbības pulciņos.

Alūksnes rajona kolchozos ir 10 kandidātu grupas. Partijas rajona komiteja ieteica tām izmantot lauksaimniecības arteļa „Pirmais Maijs” kandidātu grupas darba pieredzi.

N. Genģere,
Latvijas KP Alūksnes rajona komitejas instruktore

Mājsaimniecības—Vissavienības lauksaimniecības izstādes dalībnieces

Vissavienības lauksaimniecības izstādes galvenā komiteja apstiprinājusi par izstādes dalībniecēm grupu Charkovas apgabala Krasnogradas pilsētas mājsaimnieci, kas izaudzējušas augstu kukuruzas ražu.

Pagājušajā gadā pēc kritušā karavīra atraitnes pensionāres Valentīnas Demeševs iniciatīvas grupa mājsaimnieču, kas aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā, nolēma palīdzēt Molotova vārdā nosauktajam kolchozam kopt kukuruzas sējumus. Apvienotās posmā, strādnieku un kalpotāju sievas apstrādāja lauksaimniecības arteli 19 hektaru lielu lauku un noorganizēja sējumu rūpīgu kopšanu.

Apzinīgais darbs deva teicamus rezultātus: posms novāca no katra hektara caurmērā 68,6 centnerus kukuruzas graudu.

Vēl augstāku ražu — 80 centneru no hektara ieguva savos laukos posma dalībnieces Anastasija Tkačenko, Ustinja Voitenko un citas.

Kolchoza valde izteica aktīvajām palīdzēm pateicību un par izstrādes dienām izsniedza katrai no viņām 5—6 centnerus kukuruzas, 2 centnerus kviešu, citus produktus un vairākus simtus rubļu naudā.

Šogad mājsaimnieces atkal palīdz kolchozam un apņēmušās izaudzēt 70 centneru kukuruzas no katra hektara 45 ha platībā. (TASS)

KOMJAUNIEŠI UN JAUNIEŠI! RŪPĪGI KOPIET KUKURUZU

Kukuruzas aug labi

Lauksaimniecības arteļa „Uzvara” komjaunieši jau janvāra sapulcē izlēma jautājumu par kukuruzas audzēšanu. Apņēmāmies izaudzēt kukuruzu 4 ha platībā un iegūt ne mazāk kā 450 cnt zaļās masas no hektāra. Arī laukus izraudzījām, kamēr zeme bija klāta ar sniegu. 3 ha izraudzījām, kur kā priekšaug bija cukurbietes, bet pārējo kūdrājā.

Apmēram mēnesi pirms sējas sākuma visi komjaunieši agronomes b. Jostijas vadībā izstudēja kukuruzas audzēšanas agrotehniku.

Pirms sējas visus laukus nolējām ar vircu. Bez tam pamatmēslojumā devām 2,5 cnt kalija un 1,5 cnt slāpekļa mēslojuma uz ha.

Tikko augsne bija sasniegusi vajadzīgo temperatūru, tūlīt iesējām kukuruzu.

Apmēram 3 dienas pēc sējas kukuruzas laukus noecējām, bet tikko varēja redzēt rindas, rušinājām ar zirga divrindu rušinātāju. Kad tas bija padarīts, tad sadalījām katram komjaunietim savu gabalu un sākam ravēt. Tas bija daudz grūtāk, jo katram mums ir savs darbs, bez tam vakaros mēģinājumi pašdarbības pulciņos un dažādi sabiedriskie uzdevumi. Kukuruzu iznāca kopt vairāk tikai vēl vakaros. Tāpēc arī vienu brīdi likās, ka netiksim ga-

lā, ka izaugs nezāles un būs visiem par apsmieklu. Tad sasaucām sapulci un ar dažiem tā „sirsniņāk” izrunājāmies. Nolēmām, ka līdz vienas noteiktas dienas ritam kukuruzas lauki būs kārtībā. Nolēmām arī, ka tie, kuri savus laukus nobeigs ātrāk noravēt, ies palīgā citiem, bet tikai tad gadījumā, ja pats būs strādājis, cik iespējams. Bet tā tomēr negāja, kā domājām. Kad pienāca norunātā diena, visi lauki bija apkopti, tikai Liliņas nē. Tad pagatavojām glītu plakatu, ka šo gabalu apkopj Liliņa un piespraudām pie viņas lauka. Tas līdzēja.

Kad visi lauki bija izravēti — apmēram pēc nedēļas vēlreiz rušinājām, bet tagad ar kartupeļu apamo arkliņu. Kad bija dots virsmēslomājā slāpekļi, rušinājām trešo reizi.

Pašreiz savus laukus katrs kaplējam ar kapliem un dosim virsmēslomājā slāpekli.

Ja uz šodienu mūsu lauki nav izauguši nezālēs, tad tas ir tikai tāpēc, ka nezāles iznīcinām, tikko tās parādās. Tas, protams, prasa lielas pūles.

Pašreiz kukuruza aug labi, bet kāda būs raža, to redzēsim rudenī.

B. Ille,
lauksaimniecības arteļa „Uzvara” komjaunatnes pirmorganizācijas sekretare

Centīgi komjaunieši

Padomju saimniecības „Vārme” komjaunieši apņēmās kukuruzu audzēt 3 ha platībā. Viņi apsēja kukuruzu pirmie rajonā. Sēja tikai kvadratlīdzdās, labi mēslojot un sastrādātā augsnē.

Iepriecina rūpīgi koptā kukuruza. Pēc ravēšanas tā otrā reizi rušināta. Par to, lai sējumi rudenī dotu bagātu ražu, sevišķi rūpēju-

šies jaunie kukuruzas audzētāji bb. Bērziņa, Celma, Rozīte, Ķepala, Janstoviča.

Tomēr jāatzīmē, ka arī starp padomju saimniecības komjauniešiem ir tādi, kam nerūp augstas kukuruzas ražas. Tas sakāms par V. Evārti, kas sējumu kopšanā nevēlas piedalīties. Laiks Evārtē nolaidību apspriest komjauniešu sapulcē.

M. Ritiņa

Komjaunietes slinko

Staļina vārdā nosauktā kolchoza komjauniešu kukuruzas sējumi izskatās pavisam bēdīgi — nerušināti, nezālēs izauguši. Sevišķi tas sakāms par tiem laucīņiem, kas jāapkopj slaucējām Dz. Kapteiņai un J. Daņilovičai. Abas komjaunietes ieguvušas viszemākos izslaukumus kolchozā, tomēr viņām, kā redzams, nerūp, lai tie būtu augstāki.

Par to, ka kukuruzas pazūd nezālēs, neuztraucas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretare agronome Kalniņa. Vai patiešām 12 komjaunieši nespēj apkopt 2 ha kukuruzas?

Nezālēs izaugusi arī Leņina vārdā nosauktā kolchoza komjauniešu V. Boškā un R. Gūthofas kukuruza. Komjauniete A. Albiņa nestrādā nekur un gandrīz katru nedēļu pastaigājas pa Kuldīgu. Taču vi-

ņai pārējie komjaunieši pat neiedrošinājās kukuruzas laucīņu ierādīt, sak, neravēs tā kā tā.

Pulkstenis iet uz priekšu kā negudrs, bet es miegu vēl neesmu izgūļjusi.

Septiņi nevar hektaru apkopt

Septiņi lauksaimniecības arteļa „Aktivists” komjaunieši (sekretare Aina Miltoviča) apņēmās apkopt 1 ha kukuruzas. — Maz, — sprieda pārējie kolchoznieki, — taču labāk maz nekā nemaz.

Bet izrādās, ka arī šo vienu hektaru komjaunieši nav spējīgi apkopt. Kukuruzas izaugusi nezālēs. Pilnīgi par kukuruzas apkopšanu nedomā komjaunieši Atdzelis un Grinbergs. Ejot garām šo komjauniešu kukuruzas laucīņiem, gados vecākie kolchoznieki pukojas: — Ir gan sliņķi. Ēst grib, bet strādāt nevižo.

— Jau kuro reizi esu šeit garām, bet vēl arvien netieku gudrs, ko tie komjaunieši te audzē — kukuruzu vai puķītes?

Kontrolpostenis snauz

Vēl laukus klāja dziļa sniega sega, kad LLKJS Kuldīgas rajona komitejā sanāca gudri puīši, meitas un nolēma nodibināt komjaunatnes kontrolposteni, kas rūpīgi sekos visām pozitīvām un negatīvām parādībām komjaunatnes dzīvē. Galvenā vērība šim postenim bija jāvelta kukuruzas audzēšanas posmu darbam.

Bet kā tad šis postenis strādā? Kolchozos šie kontrolposteņi locekļi vai nu reti kad iegriežas, vai vispār nav redzēti. Pieminēsim tikai dažus no viņiem. Lūk, biedrs Krauze viens no īsteniem kontrolposteņa locekļiem dzīvo kolchoza „Sarkanais karogs” tuvumā, taču tur viņš ieradās tikai nosvinēt Ligo svētkus un tad par kukuruzu pat neatcerējās. Šodien komjauniešu laucīņos 2,5 ha platībā kukuruza izaugusi nezālēs.

Ne soli no šiem laiskajiem komjaunatnes kontrolposteņa locekļiem neatpaliek bb. Jankovska no kolchoza „Aktivists”, Saliņš no Kabiles MTS un vēl daži citi.

Te jājautā, cik ilgi komjaunatnes rajona komiteja kontrolpostenim ļaus snaust?

J. Asums

Kolchozs «Latvijas strēlnieks» pirmais pabeidzis sienu ievākšanu Sekojet pirmrindnieku piemēram!

PIRMIE

Sienu no visas 136 hektaru sēto zālāju un dabīgo pļavu platības šķūņos ievēduši kolchoza „Latvijas strēlnieks” laudis un tagad labāko sienu pie-

gādā valstij. 18. jūlijā sienu pievešanu valstij bija jau pabeiguši otrās laukkopības brigades kolchoznieki.

Z. Smilga

Biedra Māla brigade sienu novākusi

Lauksaimniecības artēļa „Cīņa” laudis pabeiguši sienu pļauju steidz tā ievēšanu šķūņos. Sienu katru dienu ved ar 10 pārijūgiem un divām automašīnām. Čaklākie sienu vedēji ir kolchoznieki Herberts Millers un Rūdis Vichmanis, kuri dienā ievēd šķūņos 10—12 vezumus sienu.

Vislabāk sienu ievēšana šķūņos sokas pirmajā laukkopības

brigādē, ko vada brigadieris b. Māls. Brigades laudis sienu ievēšanu no visas platības pabeidza 19. jūlijā.

Nedēļas sākumā kolchoznieki uzsāka sienu piegādi valstij. Ar automašīnām labāko sienu valstij kolchoza šoferi bb. Širmanis un Vanševics pieveduši 5 tonnas un šinis dienās ar valsti sienu piegādē norēķināsies pilnīgi.

Darbs sokas labi

Lauksaimniecības artēlis „Imanta” pabeidzis sēto zālāju un dabīgo pļavu pļauju, nopļaujot 150 hektarus sēto zālāju un 154 hektarus dabīgo pļavu.

Sētie zālāji no visas platības savesti šķūņos, bet siens vēl jāved apmēram no 50 hektariem. Sienu ved šķūņos

ar automašīnām. Labi strādā abi kolchoza šoferi bb. Bergholds un Šablinskis. Palīgā viņiem devies arī Kables MTS traktorists b. Vaičs ar traktoru DT-54, kam pievienotas lielas slēpes. Kolchoznieki apņēmušies dažās dienās visu sienu savest šķūņos.

A. Klints

Siena pļauja tuvojas nobeigumam

Lielu platību — 330 hektarus dabīgās pļavas aizņem lauksaimniecības artēli „Uzvara”. Pateicoties pļāvēju bb. Vīganta, Soģa, Kravaļa un citu čaklam darbam gandrīz visa šī platība nopļauta. Vēl atlikusi pļaušanai tikai daži

hektari. Jāpiezīmē, ka atlikušās platības lielākā daļa ir nekultivētās pļavas un šeit pļaut var tikai ar rokas izkaptim.

Sētie zālāji visā 170 hektaru platībā nopļauti un ievesti šķūņos.

A. Sila

Skolnieki vāc ilggadīgo zāļu sēklas

Katru gadu kolchoza „Uzvaras karogs” laukus ar sēklu maisiņiem plecos pārstaigā skolēni — kolchoznieku bērni. Skolotāji saviem audzēkņiem devuši padomu piedalīties kolchoza ražošanas darbā un, lūk, pat vismazākie citīgi strādā, lai paplašinātu zālāju sēklu sortimentu. Šajā gadā bērni jau savākuši 12 kg pļavu lapsas un 7 kg parastās dižauzu sēklu. Tas būs vērtīgs materiāls jaunajiem sēklas laukiem. Vēl atliks sēklas zāļu maisījumam lopbarības sējumiem.

Pēc dažām dienām skolēni vāks sarkanās auzenes, baltās smilgas, skāres un citas sēklas. Savāktās sēklas tūlīt izber plānā kārtā uz grīdas, lai tās apžūtu un apsaulotos.

Cik kolchozam vajag šo deficīta zāļu sēklu? Tikai tik daudz, lai apsētu sēklas laucīņus līdzsējā un nedaudz — lai piejauktu citām zālēm pa 1 kg uz ha pļavu un ganību. Šogad mūsu kolchozā līdzsējā apseja purva skāreni 4,1 ha platībā un izlietoja tikai 5 kg sēklu. Ar balto smilgu apse-

jām 1,1 ha, izlietojot tikai 2 kg sēklu un ar balto āboliņu — 2,5 ha, izlietojot 5 kg sēklu.

Pagājušā gadā vāktās sēklas izmantojām sēklu maisījumam kultivētām pļavām un ganībām. Pļavās sējām pļavu lapsasti, purva skāreni un pļavu skāreni, bet sausajās ganībās — kamolzāli, parasto dižauzu un skāres pa 1 kg uz ha pie zāļu maisījuma. Šī mazā piedeva ilggadīgos zālajos zelmēna sastāvā ienes lielas izmaiņas un sienu ražu paaugstinā pa 20—40 procentiem.

Tas, ka jau vairākus gadus no vietas vācam dažādu lietderīgu zāļu sēklas, devis mums iespēju ar zālājiem apsēt lielas platības. Iepriekšējo gadu zālāju sējumi mūsu kolchozā aizņem 345 hektarus. Šajā gadā zem virsauga iesējām zālājus 270 ha platībā. Bez tam 30 ha platībā esam iekārtojuši kultivētās ganības, pie kam 20 ha no tām iežogotas.

No šajā pavasarī sētajiem zālājiem 120 ha izraudzījam

Čaklā darba darītāji saņem premiņas

Lai vairāk ieinteresētu kolchozniekus sienu pļaujā un novākšanā, Raiņa vārdā nosauktā lauksaimniecības artēļa kopapulce pieņēma lēmumu par naudas premiju piešķiršanu tiem kolchozniekiem, kuri pļaujas darbos nostrādājuši vairāk par 20 izstrādes dienām. Tās paredzētas šādos apmēros: no 20—25 izstrādes dienām — 2 rubļi par dienu un no 25—30 izstrādes dienām — 3 rubļi par dienu. Naudas premijas aprēķinātas 13 cilvēkiem. Vairāk šo čaklo darba darītāju ir pirmajā brigādē, kura pirmā beidza arī sienu pļauju un ievēšanu šķūņos. Naudas premijas no šīs brigades saņēms 9 cilvēki. Viņu vidū ir Alfrēds Šķēle, Jēkabs Kopštals, Fricis Šteinbergs un citi.

I. Vējāns

Padomju saimniecībā „Vārme”

Sekmīgi lopbarības sagāde norit sovchozā „Vārme”, kur nopļauti sētie zālāji 650 ha un dabīgās pļavas 180 ha platībā. Tagad padomju saimniecības strādnieki visu uzmanību velta tam, lai pēc iespējas ātrāk sienu ievestu šķūņos. Sētie zālāji no visas nopļautās platības jau ievesti, bet siens no dabīgām pļavām šķūņos vēl jāved no apmēram 50 ha lielas platības.

Vislabāk lopbarības sagāde sokas Sātenes nodaļā, ko vada b. Birzgalis. Nodaļas strādnieki sienu ievēduši šķūņos no visas nopļautās platības.

M. Roga

Kuldīgas MTS kombainieri uzsāk darbu

Ražas novākšana — pats svarīgākais un atbildīgākais posms lauku darbos. Šajā darbā mašīnu un traktoru stacijām jāsniedz kolchoziem liela palīdzība. Tāpēc Kuldīgas MTS mechanizatori — kombainieri jau laikus sāka kombainu remontu. Pašreiz visi 17 kombaini izremontēti un gatavi darbam.

Šinī gadā Kuldīgas mašīnu un traktoru stacija saņēmusi arī vienu jaunu labības novākšanas kombainu. Jaunais kombains nodots kombainierim b. Lakševicam, kas ražas novākšanas laikā strādās lauksaimniecības artēļa „Jaunā gvarde” druvās. Tā šogad katrā kolchozā strādās viens kombains.

Tagad kombainieri jau izbraukuši uz kolchoziem. Daži uzsākuši sēto ilggadīgo zālāju pļauju sēklai. Kā viens no pirmajiem šo darbu sāka Kuldīgas MTS labākais kombainieris b. Andersons, kurš strādā Lisenko vārdā nosauktajā lauksaimniecības artēlī. Viņš nopļāvis vairāk nekā 7 hektarus ilggadīgo zālāju. Labi sēto zālāju pļauja sokas arī kombainieri Balodei, kura strādā Mo-

lotova vārdā nosauktajā kolchozā.

Šogad darba apjoms MTS mechanizatoriem — kombainieriem ir daudz lielāks, salīdzinot ar pagājušo gadu. Ja pagājušajā gadā katram kombainierim vajadzēja novākt ražu no 109 hektariem, tad šogad — no 175 hektariem. Tā Lisenko vārdā nosauktais lauksaimniecības artēlis vien noslēdzis līgumu par 250 hektariem. Līdz ar to arī kombainierim b. Andersonam darba šeit daudz.

Nākamajā nedēļā sasauks kombainieru sanāksmi, kurā dos konkrētus uzdevumus katram kombainierim, pieņems socialistiskās sacensības saistības ražas novākšanā.

Mašīnu un traktoru stacija kolchoziem šogad palīdzēs arī kombainu salmu gubošanā, vai novešanā no laukiem. Šim nolūkam 6 traktoriem HTZ-7 piekārtotas specialas ierīces. Šie traktori strādās kolchozā „Komunars” un vairākos citos.

M. Kalniņa

Specialistu padoms

Paātrināta pļavu un ganību ierīkošana

Latvijas PSR kolchozos ir daudz dabisku pļavu un ganību, kas dod samērā zemas zāles ražas. Daļu no šīm platībām ir radikāli jāuzlabo — jāmeliorē, jānosusina, jāpārār — jāapsēj ar zālēm. Taču ievērojamas platības pat ar vienkāršu virspusēju uzlabošanu var dot 2—4 reizes lielākas ražas. Ilggadīgie izmēģinājumi, ko zinātniskajā izmēģinājumu saimniecībā „Krimulda” un tās filiālē „Rimeikā” izdarījuši Latvijas Lopkopības un veterinārijas instituta darbinieki, rāda, ka lopbarības bāzes paātrinātai nostiprināšanai nepārpurvoto pļavu un ganību virspusēja uzlabošana ir pietiekami efektīvs paņēmieni.

Pēc platību attīrīšanas no krūmiem, celmiem un akmeņiem ik gadu uz katru hektaru izsēja divus trīs centnerus superfosfāta, 1—1,5 centnerus kalija sāli un 1—1,2 centnerus amonija sāli. Katru trešo gadu amonija sāli aizstāja ar organiskiem mēslojumiem — kūtsmēsliem vai kompostu. Mēslotajās platībās tauriņzieži un vērtīgās stiebrzāles jau pirmajā gadā sāka intensīvi attīstīties, trešajā gadā pilnīgi pārņēmot mazvērtīgās zāles. Platībās, kur zelmēni bija nabadzīgi ar vērtīgām stiebrzālēm un tauriņziežiem, zelmēna uzlabošanās ievērojami paātrināja timotiņa, pļavu auzenes un āboliņa maisījuma pāsēja un iecēsšana.

Uz katru hektaru pļavu un ganību izsēja šādu maisījumu: pļavu auzene — 12—15 kilogrami, timotiņš — 6—8 kg, ganību auzene — 3—4 kg, sarkanais āboliņš — 3—4 kg, baltais āboliņš — 1—1,5 kg un

bastarda āboliņš — 1—1,5 kilogrami.

Pļavu un ganību ierīkošanā tika pielietots arī vienkāršots paņēmieni: divgadīgajās āboliņā un timotiņā platībās agrā pavasarī uz katru hektaru pāsēja 10—12 kg pļavu auzenes, 3—4 kg ganību auzenes, 1—1,5 kg baltā un tikpat daudz bastarda āboliņa. Šādās pļavās un ganībās izveidojās labs zelmēns.

Daļēja lopu ganišana šajās platībās notika jau pirmajā gadā, bet pilnīga ganišana — otrajā gadā, pēc pirmās zāļu pļaujas. Ganiņas tika sadalītas 9—11 aplokos ar tādu aprēķinu, lai lopu ganišana tajos ilgtu ne vairāk par 3—4 dienām un atkārtotos ne agrāk par 25—35 dienām. Daļu no aplokiem pārmaiņus pļāva.

Ganību kopšana notika šādi: pēc katras lopu ganišanas aplokā palikušo zāli nopļāva, kas pasargāja ganības no nezālēm un veicināja vienmērīgu atāla augšanu. Tās platības, kas bija stipri nogānītas, mēsloja ar kūtsmēsliem vai kompostu.

Ļoti svarīgi ir rudenī laikā izbeigt lopu ganišanu pļavās, lai līdz augsnes sasalšanai zāle varētu izaugt apmēram līdz 10 centimetriem. Tas pasargā zelmēni no izsalšanas.

Kā rāda ilggadīgie novērojumi zinātniskajā izmēģinājumu saimniecībā „Krimulda”, minēto ganību kopšanas paņēmieni pielietojšana ir ļoti efektīva. Pat 20 gadus pēc tādu ganību ierīkošanas no katra hektara ieguva ap 4.000 barības vienību.

Agronoms N. Meņšikovs

Latvijas PSR skolu jaunatnes spartakiade

Kuldīgas rajona jaunie volejbolisti un volejbolistes izcīnā 3. vietu

No 1.—15. jūlijam Rīgā notika skolu jaunatnes spartakiade visos sporta veidos. Basketbolā un volejbolā piedalījās zonu uzvarētāju komandas. No mūsu rajona finālsacensībām Rīgā kvalificējās volejbolisti un volejbolistes. Rīgā startēja 9 meiteņu un 8 zēnu komandas, kuras savukārt sadalījās apakšgrupās. Pusfinālā Kuldīgas rajona meiteņu komanda uzvarēja Eleju ar 3:1 un zaudēja Cēsīm ar 1:3, iekļūstot finālā, kur ar 3:0 uzvarēja Liepāju un ar 1:3 zaudēja Rīgas I komandai un izcīnīja III vietu. Zēni savukārt uzvarēja Eleju ar 3:1 un Rīgu II ar 3:1 un, finālā zaudējot Rīgas I un Daugavpils komandām, izcīnīja III vietu.

No mūsu jauniešiem volejbolistiem labākie bija Rasma Eida ar gremdēm un V. Maurs un K. Lādēns. Viņi iedalīti republikas izlases komandā.

Progresējuši arī Kuldīgas

skolu jaunatnes vieglatleti, kas uzrādīja daudz labākus rezultātus kā pagājušajā gadā. Sasniegti septiņi 3. sporta klases rezultāti—4 riteņbraukšanā un 3 vieglatlētikā.

Labus rezultātus sasniegda arī riteņbraucēji: Lādēns, Toņijs, Lāma un Kraukle.

No iegūtās 41. vietas pagājušajā gadā šogad kopvērtējumā mūsu rajona pārstāvji ieguva 29. vietu no 65 komandām.

Neveicās mūsu rajona vieglatletēm, kuras vienīgo ieskaiti deva 4x100 m stafetē un riteņbraukšanā, ierindojoties 37. vietā. Sekmīgi startēja zēni, iegūstot 14. vietu.

Slikti mūsu rajonu pārstāvēja peldētāji, nedodot ieskaiti un nemaz nebija komandu vingrošanā. Turpmāk daudz lielāka vērība jāvelta vieglatlētikai, vingrošanas un peldēšanas sporta attīstībai Kuldīgas rajonā.

A. Āboliņš

MUMS RAKSTA

Vai tā var rīkoties?

Daudz rakstīts par nekārtībām namu pagalmos, ko pieļauj namu pārvaldes. Tas sakāms arī par pagalmu Leņina ielā № 15, kur atrodas bijušā arteļa „Venta“, tagadējā rajona rūpniecības kombināta galdnieku darbnīca. Tur katru dienu pieved būvmateriālus un nogāž kur pagādās. Par tādu rīcību mēs, iedzīvotāji, esam ļoti sašutuši, jo tādējādi kļūst neiespējama jebkāda kustība pagalmā. Piemēram, lai varētu atkritumus nogādāt norādītajās tvertnēs, jāpārvar liels dēļu kaudzes. Ja jaunākiem tas ir pa spēkam, tad vecākie cilvēki baidās tik augstu kāpelēt un tagad ir neziņā, kur likt atkritumus.

Laiks pamosties 2. namu pārvaldei, darbnīcas vadībai un nokārtot, lai materiālus sēta krauj kā pienākas.

Iedzīvotāji

FELETONS

Organizatori

Atbildīgi rajona izpildu komitejas darbinieki—instruktors Arvīds Muša, kolchozu celtniecības nodaļas vadītājs Dzidris Veits, vispārējās nodaļas vadītājs Viktors Gžibovskis pagājušajā nedēļā saņēma uzdevumu ierasties kolchozā „Sarkanā zvaigzne“, lai palīdzētu organizēt un vadīt skābarības gatavošanu, mēslu krātuves celtniecību, gaisa slēžu ceļa ierīkošanu un citus darbus.

—Man šis brauciens isti pa prātam, — jūsmoja Muša. — Turlavā tik daudz pazīstamu... khm... khem... Un projām viņš bija.

—Var jau braukt, — laiski novilkā Gžibovskis un devās uz Turlavas pusi.

—Laukus... Mēslu krātuve... Tur taču būs kūts smaka, — viebās Veits. Un divas dienas kolchozā cilvēki sēdēja bezdarbībā un veltī gaidīja atbildīgo organizatoru un vadītāju. Pēc tam gan ierunājās Veita sirdsapziņa: —Atļauju braukt būvtechniķiem Eduardam Ozoliņam un Arvidam Žagaram, bet pats nodarbošos ar atskaitēm.

—Aiziet jūrīnā! — kļuva priecīgi būvtechniķi. — Lauku gaisa stiprinās un rūdis mūsu veselību.

...Daži viri lokās pa Vilgales ezeru, plaujot niedres skābarībai, kāda sieviete tās grābj. Kaut gan diena nav visai karsta, darbs neveicas, visi jūtas tādi kā noguruši, kā pārmocijušies. —Slinkuma kaite ir lipīga, — norūc kāds plāvējs un pazūd ezera niedrēs. Gabaliņu tālāk no niedrēm iztrūcies un samiegojies izlien darba organizators... Muša. Izrādās, ka viņš ar slinkuma slimību inficējies arī pārējos.

Tā viņi organizēja darbu, lauku gaisa „norūdīja un stiprināja“ savu veselību...

A. Viksna

Jaunatnes festivalam veltīti sarīkojumi

21. un 22. jūlijā Kuldīgā, kā arī rajona ciemos, notiek jaunatnes festivalam veltīti sarīkojumi. Atzīmējot Padomju Latvijas 16. gadadienu Kabilēs, Rendas, Abavas un citu ciemu tautas namos un kolchozu klubos mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi un individuālie izpildītāji sniegs jaunu programmu, kas iestudēta, gatavojoties festivalam. Atsevišķās vietās 22. jūlijā notiks arī sporta sacensības. Kabilē sportisti sacentīsies dažās vieglatlētikas disciplīnās, volejbolā, paredzētas motociklu veiklības sacīkstes.

Sevišķi plašs festivalam veltīts sarīkojums paredzēts Kuldīgā. To ievadīs DOSAAF ra-

jona komitejas rīkotās sacensības „Daugavas“ stadionā. Pēcpusdienā pulksten 17 no sapulcēšanās vietas—tirgus laukuma—kopīgā gājienā mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu dalībnieki dosies uz Kuldīgas pilskalni, kur notiks festivalam veltīts koncerts. Tānī piedalīsies pilsētas pašdarbības pulciņi un viesi no kaimiņu rajoniem. Rajona kultūras nama, finieru fabrikas „Vulkans“, Aizputes un Saldus rajonu mākslinieciskās pašdarbības pulciņi radīs savus sasniegumus tautiskās dejās, kora dziesmās, uzstāsies individuālie izpildītāji. Sevišķi ievērojama vieta priekšnesumos ierādīta dejām: tās izpil-

dīs Kuldīgas, Aizputes un Saldus kultūras namu, kā arī Aizputes rajona Apriķu ciema deju kolektīvi. Aizputes rajona Lažas ciema kolchoza „Boļševiks“ jauktais un sieviešu koris sniegs vairākas dziesmas.

Pilskalnā būs vairāki stendi, atrakcijas un rotaļas bērniem. Plašo tautas svētku noslēgumā—deja. Par to, lai nepārtraukti būtu muzika, rūpēsies 2 orķestri—pūtēju un džess. Pēc Ligo svētkiem tas būs viens no lielākiem sarīkojumiem, kas veltīts festivalam un darbaļaužu atpūtai brīvā dabā.

Stāsts

J. Laptev

NOPIETNA SARUNA

Jau pašī pirmie Iljas Gorbilejeva vārdi klausītājiem likās savādi. Bet Ilju Petroviču klausījās cienjami cilvēki: prokurors B. Mladenčevs, „Zagotzerņo“ kantora vadītājs Uspevajevs, piedzīvojuši skolotāja Jastrebkova, jaunais agromoms Pavliss Krutičs, divi kolchoza priekšsēdētāji un vēl daži biedri.

—Jūs domājat, ka Ilja Gorbilejevs atkal sāks locīties. Atvainojiet, biedri, ka viņš neattaisnoja lielo uzticību. Bet es no savas puses pielīkšu visus spēkus, lai lietu nolīdzinātu... Vai tā drīkst?

Visu sejas atplaisnēja izbrīns. Bet pirms kāds paspēja atbildēt Gorbilejevam, viņš no jauna ierunājās tai pašā uzbrūkošā tonī:—Kas četrdesmit sestā manī ievēlēja Budjonija vārdā nosauktajā kolchozā par priekšsēdētāju?... Nevienš cits, kā kolchoznieku kopsapulce. Un vienbalsīgi, ievērojiet, visas rokas pacēlās par mani! Es to nesaku lielīdamies, bet tā tas bija... Skolotāja Nina Jastrebkova nevarēja atturēties smaidam. Viņa Ilju Gorbilejevu pazina pirms kara gadiem un viņš viņai patika: tieši tēvā grenadierī atsities. Acis un mati arī tēva. Acis zilas, bet ne glāstošas, mati gaiši vilņņoši, bet pēduries ar roku—līdzīgi egļu skuķim.

Mazliet klībodams uz kreisās kājas, tāds, lūks, demobilizējies Ilja Petrovičs. Bet karojis godam: Sarkanā kara ordeņa, divi Slavas ordeņi pie krūtīm un četras medaļas. Arī pēckara sākumā Ilja Petrovičs sevl laudis parādīja ne no sliktās puses. Tāpēc arī Gorbilejevu ievēlēja par kolchoza priekšsēdētāju, kara laikā pārstrādājušās Jevdokijas Stepanovas vietā, kuras uzvārds arī Gorbilejeva.

Četrdesmit sestā gadā ievēlēja, bet četrdesmit astotā gadā decembrī atskaites sapulce nolēma atbrīvot. Lūk, gudrs cilvēks Ilja Petrovičs, spējīgs vadīt lielu saimniecību, bet pārāk sācis pielīpt šnāba pudelei un tāds vairs nav priekšsēdētājs!

—Bet šo datumu—1948. gada 16. decembri stingri atceros, tik pat kā savu dzimšanas dienu! Ja nēticiet man, paprasiet manai sievai. Cik nākšu viņa ne acu nealztaišija, mani vaktēdama! Pat lūgumu iesniedzu, lauksaimniecības kursos pieteicos, jo pa ciemu iet bija kauns! Bet jaunu prātu ne uz vienu neturu. Pareizi izdrija... Ja reiz uzticību pazaudēji, zāgi pie celma un gar zemi, bet, lūks, tagad... Ilja Gorbilejevs uzmanīgi ar savu skatu vēroja pārējos tēlpā.

—Bet tagad es saviem kolchozniekiem gribu jautāt, kāda velna

pēc jūs, godājamie biedri, piedesmit pirmajā gadā mani otrreiz par priekšsēdētāju piespiedāt?

—Mulīgi vārdi, aunu ilgsis var ar piespiešanu iejūgt, bet cilvēks pats savu ceļu nosaka. Tāpēc viņam arī saprāts dots, — atbildēja partijas komitejas sekretars Andrejs Stepanovičs Černohvats.

—Bez tam, Ilja Petrovič, tu pats šinī istabā mums svinīgi devi solījumu uz visiem laikiem izbeigt dzeršanu!—centās sekretara bargo repliku mikstināt skolotāja Jastrebkova.

—Lūk, arī galvenais. Ja nebūtu tev šī šnāba kaite, tu, Ilja, cilvēks, kaut tavu fotogrāfiju līec vai pie sienas, —piebalsoja kolchoza „Gaisais ceļš“ priekšsēdētājs Romans Ivanovičs Černohvats.

—Varens cilvēks, pat gadi no viņa bēg, —runāja „Gaisā ceļā“ kolchoznieki par savu priekšsēdētāju.

Un tiešām, kaut Černohvatam jau sen pāri sešdesmitiem, maz kas no jauniem varēja līdzināties spēkos un nenogurdināms darbā. Par to arī augstais nesaukums—Socialistiskā Darba Varonis.

—Nu labi, par citu palūgšu, interesanti zināt, kāpēc jūs pēdējos divos gados sešus priekšsēdētājus kolchozos noņēmat, vai arī šnāba dēļ?...

—Jā, ar cilvēkiem mētājas, —noteica Černohvats, galvu kratīdams.

—Bet K. ciemā kopā ar kolchoza priekšsēdētāju arī milicijas priekšnieks uz apsūdzēto sola nokļuva, —piebilda partijas komitejas

instruktors Devjatkins, kuru kolchoznieki nezin kāpēc iesaukušī par „neatliekamu jautājumu“.

—Tu, Ilja Petrovič, nepadomāji par to... Arko izskaidrosi šo nenormālo stāvokli?—prasīja partijas sekretars, ieinteresēts apspriežamā jautājuma gaitā. —Runā patiesību!

Tāpēc jau es arī partijas rajona komitejas birojā esmu, lai godīgi paskaidrotu savu uzvešanu. Nu par citiem priekšsēdētājiem es, zināms, galvot nevaru, bet mana bēda nelaime ir tā... Bet, lūk, atbildiet man vispirms uz tādu jautājumu: vai kolchozniekam ir tiesības savu priekšsēdētāju viesos aicināt? Nesaprotami? Labi. Paskaidrošu. Teiksim kāzas, vai bērns piedzimis un vecāki vēlas, lai viņu ģimenes svinībās piedalītos kolchoza priekšsēdētājs. Vai varu atteikt cilvēkam par tādu goda parādīšanu?

—Nekādā gadījumā!—nedomādam atsauca Černohvats un, apstiprinādam savu teicienu, nozvēla ar smago delnu pa galdu un tūlīt, pagrieždamies pret sekretaru, paskaidroja:—Iedomāties priekšsēdētājs, telks kolchoznieki, tur sevi augstāk par citiem! Tā Andrejs Stepanovič, tā lieta pārbaudīta ne vienreiz vien.

—Jā, gadās bieži tā, viesos iet nepatīk un atteikt nedrīkst. Mums laudis šai ziņā jūti, —piebilda birojā ieradusies kolchoza priekšsēdētāja Anna Gavrilova Ložkina. Anna Ložkina, vienmēr smaidīga, pirmā acu mīklī izlikās vienkār-

...Talcinieku un organizatoru apmešanās vieta „Stepji“. Ar diviem ūdens spaiņiem rokās no dīķa nāk darba organizators Gžibovskis. Pār plecu viņam dvieļi un vēl kādi veļas gabali. Visapkārt smaržo pēc satīgām pusdienām.

—Ziniet, cilvēka materiālā baize ir vēders, —stāsta Gžibovskis. —Tāpēc par to jārūpējas visvairāk.

Uz dažu kolchoza vadošo darbinieku aizrādījumiem, ka būtu jāpalīdz organizēt un izkārtot arī darbs, Gžibovskis atrod tīri juridiskus atspēkojumus.

—Es tev, tu—gnīda!—gaisu tricina kāda saniknota un aizsmakusi balss. Darba organizators Ozoliņš sevišķi „izmeklētiem“ vārdiem apvelta kolchoza būvbrigades vadītāju Krišmani. Nezin, kādēļ abi šie viri „sanākuši matos“, bet dusmīgi tie ir katrā ziņā. Vārbūt tas ir tādēļ, ka abi krietni piedzērušies. Lēta tāda—dzera mā aprūcis, bet gribas vēl. Tikal tad, kad beidzot dabūja motociklu un atveda degvīnu, skarbās balss kļuva maigāka.

Milīgi apskāvušies pa celiņu tēnērē darba organizators Žagars un talcinieks—futbolists Stūris. —Aiziet jūrīnā...—iedziedas abi šnābotāji un ievēlas nātrēs. Tur tie paliek gulot, kamēr skurbulis pāriet un var atkal „uzkapiņāt“ no jauna.

Lūk, tikai dažas epizodes no atbildīgo darbinieku gaitām kolchozā „Sarkanā zvaigzne“. Taču ar tām pietiek, lai kolchoznieki sašutuši spriestu:—Tie jau nav organizatori, bet dezorganizatori. Tā ir, jo uzdevumu viņi taču neveica. Miķelis Platacis

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...